

I beg your pardon

Quan el centre del món
no ets ben bé tu
(per més que en tinguis la il·lusió),
si et desvetllaven enmig de la nit,
no vulguis preguntar-te per què vius:
distreu-te rosegant l'ungla d'un dit.

Quan el centre del món
queda tan lluny
de tu
que honestament
comences a saber que no ets ningú,
para't per un moment
i venta al primer nas un cop de puny.

Problemes cada volta més esquius
et vénen a torbar la dolça son.
Sols et faltava ja, pel que tu dius,
llucar que no ets del tot centre del món.

Parent de Badalona o d'Istanbul,
tant si ets actiu com si fas el gandul,
en aquest nostre món sense demà
és molt difícil de guanyar-te el pa.
No et donaré ni el més petit consol,
et volaran un dia qualsevol.
Però entretant evita alguns trastorns,
posant-te ben cordats els pantalons.

Esriu, Salvador: "I beg your pardon". *Les cançons d'Ariadna*, dins *Obres completes*,
1. Poesia, 1. Edicions 62, 1988, p. 86